

[DŁONIEWATY *ai*

N pl subst dłoniowat(e).

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „dłoń”; mający wielkość dłoni:

Szereg: »dłoniasty abo dłoniowaty«: Oto ná dłoń [*palmi mensuram*] dałeś dni moie (*marg*) wł.
dłonište ábo dłoniowáte: to iešt/ ták krotkie iáko dłoń. (-)/ á wiek moy iáko nic przeciw tobie
BudBib Ps 38/5 [6] (Linde).

Cf DŁONIEWY, **[DŁONIASTY]**

WG